

КОНВЕНЦІЯ

між Урядом України і Урядом Сполученого Королівства Великобританії і Північної Ірландії про усунення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доход і на приріст вартості майна

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 10.02.93 р.

ДАТА НАБУТТЯ ЧИННОСТІ: 11.08.93 р.

Уряд України і Уряд Сполученого Королівства Великобританії і Північної Ірландії,

прагнучи укласти Конвенцію про усунення подвійного оподаткування і запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доход і на приріст вартості майна,

погодилися про таке:

Стаття 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

Ця Конвенція буде застосовуватись до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

Стаття 2

Податки, на які поширюється Конвенція

1. Ця Конвенція застосовується до податків на доход і на приріст вартості майна, стягнені від імені Договірних Держав або їх політичних підрозділів, або місцевої влади, незалежно від способу стягнення податків.

2. Податками на доход і на приріст вартості майна вважаються всі податки, що справляються від загальної суми доходів або елементів доходу, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого майна або нерухомого майна і податки на загальну суму заробітної плати і платні, що виплачуються підприємствами.

3. Податками, на які поширюється ця Конвенція, є:

(а) у Сполученому Королівстві:

- (i) прибутковий податок;
- (ii) корпоративний податок; і
- (iii) податок на приріст вартості майна

(надалі - "податок Сполученого Королівства");

(b) в Україні:

- (i) податок на прибуток (доходи) підприємств; і
- (ii) прибутковий податок з громадян України, іноземних громадян та осіб без громадянства

(надалі - "податок України").

4. Ця Конвенція застосовується також до всіх подібних або по суті аналогічних податків, які стягуються однією з Договірних Держав після дати підписання цієї Конвенції, в доповнення до або замість податків цієї Договірної Держави, згаданих в пункті 3 цієї статті. Компетентні органи Договірних Держав будуть повідомляти один одного про будь-які істотні зміни, що відбудуться в їхніх законодавствах щодо оподаткування.

Стаття 3

Загальні визначення

1. У розумінні цієї Конвенції, якщо з контексту не впливає інше:

(a) термін "Сполучене Королівство" означає Великобританію і Північну Ірландію, включаючи будь-яку територію за межами територіального моря Сполученого Королівства, яка відповідно до міжнародних законів визначається або може бути в подальшому визначена за законами Сполученого Королівства, що стосуються континентального шельфу, як територія, в межах якої можуть застосовуватись права Сполученого Королівства щодо морського дна, надр і їх природних ресурсів;

(b) термін "Україна" означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону;

(c) термін "громадянин" означає:

(i) у відношенні Сполученого Королівства будь-якого британського громадянина або будь-якого британського суб'єкта, що не має громадянства будь-якої країни або території Співдружності, при умові, що він має право на проживання у Сполученому Королівстві, і будь-яку юридичну особу, партнерство, асоціацію або іншу організацію, що одержала свій статус як така за діючим законодавством Сполученого Королівства;

(ii) у відношенні України:

(aa) фізичну особу, яка має громадянство України;

(bb) усі юридичні особи, партнерства і асоціації, що одержують свій статус як такий за діючим законодавством України;

(d) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають, залежно від контексту, Сполучене Королівство або Україну;

(e) термін "особа" включає фізичну особу, компанію і будь-яке інше об'єднання осіб, але відповідно до пункту 2 цієї статті не включає партнерство;

(f) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

(g) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

(h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

(i) термін "компетентний орган" означає, у відношенні Сполученого Королівства, Управління внутрішніх доходів або його повноважного представника, і, у відношенні України, Міністерство фінансів України або його повноважного представника.

2. Партнерство або спільне підприємство, що одержує свій статус за українськими законами, яке розглядається як оподатковувана організація за законодавством України, для цілей цієї Конвенції буде розглядатися як особа.

3. При застосуванні цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у цій Конвенції, має те значення, яке йому надається законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється Конвенція, якщо з контексту не випливає інше.

Стаття 4 **Резиденція**

1. Для цілей цієї Конвенції термін "резидент однієї Договірної Держави" означає особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця знаходження керівного органу, місця реєстрації або будь-якого аналогічного критерію; цей термін, разом з тим, не включає будь-яку особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі, тільки якщо ця особа одержує доходи або приріст вартості майна з джерел у цій Державі.

2. У випадку, коли, відповідно до положення пункту 1 цієї статті, фізична особа є резидентом в обох Договірних Державах, її статус регулюється таким чином:

(а) вона вважається резидентом Договірної Держави, де вона має у своєму розпорядженні постійне житло; якщо вона має у своєму розпорядженні постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона має найбільш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

(б) у разі, коли Договірна Держава, в якій особа має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

(с) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, громадянином якої вона є;

(д) якщо вона є громадянином обох Договірних Держав або коли вона не є громадянином жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують питання щодо оподаткування такого резидента за взаємною згодою.

3. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де розміщений її керівний орган.

Стаття 5 **Постійне представництво**

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке підприємство повністю або частково здійснює свою комерційну діяльність.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

- (a) місцезнаходження дирекції;
- (b) відділення;
- (c) контору;
- (d) фабрику;
- (e) майстерню;
- (f) установку або споруду для розвідки природних ресурсів;
- (g) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке місце видобутку природних ресурсів.

3. Будівельний майданчик, монтажний або складальний об'єкт є постійним представництвом лише в тому разі, якщо він існує більше дванадцяти місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

- (a) використання споруд виключно з метою зберігання, показу або постачання товарів чи виробів, що належать підприємству;
- (b) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству виключно з метою зберігання, показу або постачання;
- (c) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству виключно з метою переробки іншим підприємством;
- (d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі виробів чи товарів або збирання інформації для підприємства;
- (e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;
- (f) утримання постійного місця діяльності виключно для будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах (a) - (e) цього пункту, за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Якщо крім агента з незалежним статусом, про якого йдеться в пункті 6 цієї статті, інша особа, незалежно від пунктів 1 і 2 цієї статті, діє від імені підприємства, і має, і звичайно використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4 цієї статті, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця постійного представництва згідно з положеннями цього пункту.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише якщо воно здійснює комерційну діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють в рамках своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави, або яка здійснює комерційну діяльність у цій другій Договірній Державі (або через постійне представництво, або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює жодну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

Стаття 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доходи від сільського або лісового господарства), яке знаходиться в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинно мати значення, яке воно має в законодавствах Договірної Держави, в якій знаходиться це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на змінні або фіксовані платежі як компенсація за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходу, одержаного від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємств і до доходів від нерухомого майна, яке використовується для здійснення незалежних особистих послуг.

Стаття 7

Прибуток від комерційної діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується податком тільки у цій Договірній Державі, якщо тільки підприємство не здійснює комерційної діяльності в другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво. Якщо підприємство здійснює комерційну діяльність як вказано вище, то його прибуток може оподатковуватись в другій Договірній Державі, але тільки в тій частині, яка відноситься до цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство Договірної Держави здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до цього постійного представництва відноситься прибуток (доход), який воно могло б одержати, якби воно було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких самих або аналогічних умовах і діючим в повній незалежності стосовно підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва дозволяється віднімання витрат, здійснених для цілей постійного представництва, включаючи раціональний розподіл управлінських та загальноадміністративних витрат, здійснених для цілей підприємства в цілому як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці.

4. В міру того, як визначення Договірною Державою, відповідно до її законодавства, прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним частинам, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не буде перешкоджати цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого

розподілу як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу повинен бути таким, що його результати будуть відповідати принципам, які містяться в цій статті.

5. Ніякий прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупівлі постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим самим методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для його змінення.

7. Якщо прибуток включає види доходу або приріст вартості майна, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення тих статей не будуть зачіпати положень цієї статті.

Стаття 8

Морський та повітряний транспорт

1. Прибуток, одержаний резидентом Договірної Держави від експлуатації морських і повітряних суден у міжнародних перевезеннях буде оподатковуватися лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибуток від експлуатації морських і повітряних суден у міжнародних перевезеннях включає:

(a) дохід від здачі в оренду порожніх морських або повітряних суден;

(b) прибуток від використання, утримання або здачі в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), які застосовуються для транспортування товарів чи виробів,

де така оренда або таке використання, утримання або оренда, в залежності від випадку, є побічним по відношенню до експлуатації морського або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.

3. Якщо прибуток, відповідно до пунктів 1 і 2 цієї статті, отримується резидентом Договірної Держави від участі у пулі, спільному підприємстві чи міжнародному транспортному агентстві, прибуток, що відноситься до такого резидента, буде оподатковуватися тільки у Договірній Державі, резидентом якої він є.

Стаття 9

Асоційовані підприємства

1. Коли:

(a) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави;

або

(b) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави;

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних та фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, що міг би бути нарахований одному з них, але з причин

наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений Договірною Державою до прибутку цього підприємства і, відповідно, оподаткований.

2. У випадку, коли Договірна Держава включає у прибуток підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибуток, по якому підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Договірній Державі, і включений таким чином прибуток є прибутком, який був би нарахований підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді друга Договірна Держава повинна зробити відповідні поступки в сумі податку, що стягується з цього прибутку. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним при необхідності.

Стаття 10 **Дивіденди**

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом однієї Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися в другій Державі.

2. Однак, дивіденди можуть також оподатковуватися в Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на дивіденди і підлягає оподаткуванню у відношенні дивідендів у цій другій Договірній Державі, податок, що стягується, не повинен перевищувати:

(а) 5 відсотків загальної суми дивідендів, якщо право на дивіденди має компанія, яка контролює прямо або посередньо, у випадку Сполученого Королівства, принаймні 20 відсотків капіталу з правом голосу компанії, що сплачує дивіденди, і, у випадку України, принаймні 20 відсотків статутного капіталу;

(б) 10 відсотків загальної суми дивідендів в інших випадках.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає доход від акцій, чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, також як доход від інших корпоративних прав, який підпадає такому ж оподаткуванню, як доход від акцій відповідно до податкового законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що робить розподіл прибутку, а також включає будь-які інші доходи (інші, ніж проценти, звільнені від оподаткування згідно з положеннями статті 11 цієї Конвенції), які за законодавством Договірної Держави, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, оподатковуються податком як дивіденди або розподіл прибутку компанії.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташовані в ній постійні представництва, або здійснює в цій другій Договірній Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, в залежності від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. У випадку, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава не може стягувати будь-які податки на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, якщо ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованої в цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо

дивіденди сплачуються, або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюється в цій другій Державі.

Стаття 11 **Проценти**

1. Проценти, що виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, будуть оподатковуватись тільки в цій другій Державі, якщо такий резидент має фактичне право на ці проценти і підлягає оподаткуванню в цій другій Договірній Державі у відношенні цих процентів.

2. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій і боргових зобов'язань. Термін "проценти" не буде включати ніякі доходи, які можуть розглядатись як розподіл згідно з положеннями статті 10 цієї Конвенції.

3. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво, або здійснює в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргове зобов'язання, на підставі якого сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

4. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з яким виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій знаходиться постійне представництво або постійна база.

5. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума сплачених процентів перевищує з будь-яких причин суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми процентів. В такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

6. Будь-яке положення законодавства кожної з Договірних Держав, що стосується тільки процентів, які сплачуються нерезидентській компанії, не буде застосовуватись таким чином, щоб вимагати оподаткування таких процентів, які сплачуються компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, як розподіл прибутку або дивідендів компанії, що виплачує такі проценти. Попереднє речення не буде застосовуватись до процентів, які сплачуються компанії, що є резидентом однієї з Договірних Держав, в якій більш ніж 50 відсотків капіталу з правом голосу контролюється прямо або посередньо особою або особами, які є резидентами другої Договірної Держави.

7. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією з головних цілей будь-якої особи, що має відношення до утворення або передачі боргового зобов'язання, у відношенні якого сплачуються проценти, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.

Стаття 12

Роялті

1. Роялті, які виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися в цій другій Договірній Державі, якщо цей резидент фактично має право на одержання цих роялті і підлягає оподаткуванню у відношенні роялті в цій другій Договірній Державі.

2. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки (включаючи кінематографічні фільми, будь-які фільми або плівки для радіо чи телевізійного мовлення), будь-які патенти, торгові марки, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за використання, або за інформацію ("ноу-хау"), що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

3. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються, якщо особа, яка фактично має право на одержання роялті, що є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні індивідуальні послуги з розташованою там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно зв'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або 14 цієї Конвенції, в залежності від обставин.

4. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на одержання роялті, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті перевищує, з будь-яких причин, суму, що була б узгоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання роялті, за відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватися тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави, з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

5. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією з головних цілей будь-якої особи, що має відношення до утворення або передачі прав, у відношенні яких сплачуються роялті, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.

Стаття 13

Доходи від приросту вартості майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Конвенції, і яке знаходиться у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

2. Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчужування:

(а) акцій, інших ніж акції, що котируються на визнаній Фондовій біржі, які одержують їх вартість або більшу частину вартості прямо або посередньо від нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі; або

(б) проценти в партнерстві або трасті, активи яких переважно складаються з нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі, або з акцій, як вони визначені вище в підпункті (а), можуть оподатковуватися у цій другій Договірній Державі.

3. Доходи від відчужування рухомого майна, що складає частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, регулярно доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі, для цілей надання незалежних індивідуальних послуг, включаючи такі доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи разом з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій Другій Договірній Державі.

4. Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчужування морських або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки у цій Договірній Державі.

5. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3 і 4 цієї статті, оподатковуються тільки в Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно, і підлягає оподаткуванню у відношенні цих доходів у цій Договірній Державі.

6. Положення пункту 5 цієї статті не будуть торкатися права Договірної Держави щодо стягнення відповідно до свого законодавства податку на доходи від приросту вартості майна внаслідок відчуження будь-якого майна, які одержує фізична особа, що є резидентом другої Договірної Держави і була резидентом першої згаданої Держави в будь-який час протягом 5 років, що передують безпосередньо відчужуванню майна.

Стаття 14

Незалежні індивідуальні послуги

1. Доход, що одержується резидентом Договірної Держави за професійні послуги чи іншу діяльність незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Державі, за винятком випадку, коли він володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою проведення своєї діяльності. Якщо у нього є така постійна база, доход може оподатковуватись у другій Державі, але тільки стосовно доходу, що приписується до цієї постійної бази.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, зубних лікарів і бухгалтерів.

Стаття 15

Залежні індивідуальні послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20 цієї Конвенції платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, що одержуються резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки у цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, то винагорода, одержана у зв'язку з цим, може оподатковуватися у цій другій Державі.

2. Незалежно від положення пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

(а) одержувач знаходиться в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183-х днів протягом будь-якого періоду, що складає дванадцять місяців; і

(б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і

(с) витрати по виплаті винагороди не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, що одержується у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях, може оподатковуватися в Договірній Державі, резидентом якої є підприємство, що експлуатує морське або повітряне судно.

Стаття 16

Директорський гонорар

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 17

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 14 і 15 цієї Конвенції, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикант, або як спортсмен, від його особистої діяльності, здійснюваної в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому працівнику мистецтв чи спортсмену, а другій особі, цей доход може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Конвенції, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена.

Стаття 18

Пенсії

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 19 Конвенції пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються у зв'язку з минулою роботою резиденту Договірної Держави, і будь-які ренти, сплачувані такому резиденту, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

2. Термін "рента" означає встановлену суму, сплачувану фізичній особі періодично у встановлений час, під час її життя або під час визначеного чи встановленого періоду часу по зобов'язаннях зробити зворотні платежі для адекватної або повної компенсації у грошах або вартості грошей.

Стаття 19

Державна служба

1. (а) Винагорода, інша ніж пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевими органами влади будь-якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави, або її підрозділу, або органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

(б) Незважаючи на положення підпункту (а) цього пункту, така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(і) є громадянином цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. (а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, що здійснюється для цієї Держави, або її політико-адміністративного підрозділу, або органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

(б) Незважаючи на положення підпункту (а) цього пункту така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є її резидентом і громадянином.

3. Положення статей 15, 16 і 18 цієї Конвенції застосовуються до винагород та пенсій у відношенні служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням комерційної діяльності Договірною Державою, або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

Стаття 20

Студенти

Платежі, одержувані студентом або стажистом, який є або був безпосередньо до приїзду в Договірну Державу резидентом другої Договірної Держави і перебуває у першій згаданій Державі виключно з метою навчання або одержання освіти, і призначені для проживання, навчання і одержання освіти, не оподатковуються в першій згаданій Державі, якщо джерела цих платежів знаходяться за межами цієї Держави.

Стаття 21

Інші доходи

1. Види доходу, справжнім власником яких є резидент Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йде мова в попередніх статтях цієї Конвенції, інші ніж доходи, сплачувані із трасту або із майна особи, яка померла, в ході розподілу, оподатковуються тільки в цій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів, інших ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6, якщо одержувач таких доходів, який є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво і надає в цій другій Державі незалежні індивідуальні послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з якими одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції, залежно від обставин.

Стаття 22

Усунення подвійного оподаткування

1. З урахуванням положень законодавства Сполученого Королівства, що стосується звільнення від податку, сплаченого на території за межами Сполученого Королівства, у вигляді кредиту проти податку Сполученого Королівства (які не будуть суперечити головним принципам такого):

(а) на податок України, сплачуваний за законодавством України і відповідно до цієї Конвенції прямо або шляхом вирахування з прибутку, доходів або доходів від приросту вартості майна із джерел в Україні, що підлягають оподаткуванню (за виключенням випадку дивідендів, коли податок в Україні сплачується у відношенні прибутку, із якого сплачуються дивіденди), буде робитися знижка у вигляді кредиту проти будь-якого податку Сполученого Королівства, обчисленого у відношенні того ж прибутку, доходу або оподатковуваних доходів, у відношенні яких підраховується податок України;

(b) у відношенні дивідендів, сплачуваних компанією, що є резидентом України, компанії, яка є резидентом Сполученого Королівства і контролює прямо або посередньо щонайменше 10 відсотків капіталу з правом голосу в компанії, що сплачує дивіденди, у вигляді кредиту повинен бути взятий до розрахунку (у доповнення до будь-якого податку України, для якого кредит може бути наданий згідно з положеннями підпункту (a) цього пункту) податок України, що сплачується компанією у відношенні прибутку, із якого сплачуються дивіденди.

2. На податок Сполученого Королівства, що сплачується за законодавством Сполученого Королівства і відповідно до цієї Конвенції прямо або шляхом вирахування з прибутку, доходів або доходів, що підлягають оподаткуванню, від приросту вартості майна із джерел у Сполученому Королівстві (за винятком випадку дивідендів, коли податок у Сполученому Королівстві сплачується у відношенні прибутків, із яких сплачуються дивіденди) буде робитися знижка у вигляді кредиту проти будь-якого податку України, який обчислюється у відношенні того ж прибутку, доходу або оподатковуваних доходів, у відношенні яких обчислюється податок Сполученого Королівства.

3. Для цілей пунктів 1 і 2 цієї статті прибуток, доход і приріст вартості майна, що належать резиденту Договірної Держави, які можуть оподатковуватися податками у другій Договірній Державі відповідно до цієї Конвенції, будуть вважатися такими, що виникають із джерел у цій Договірній Державі.

Стаття 23 **Обмеження пільг**

1. Якщо згідно з будь-яким положенням цієї Конвенції будь-який доход звільняється від податку в Договірній Державі, і за діючим законодавством другої Договірної Держави, особа, до якої відноситься цей доход, підлягає оподаткуванню у відношенні суми цього доходу, яка переводиться або одержується із цієї другої Договірної Держави, і не підлягає оподаткуванню у відношенні повної суми цього податку, звільнення, яке надається згідно з цією Конвенцією в першій згаданій Договірній Державі, буде застосовуватися тільки до такої частини доходу, яка оподатковується в другій Договірній Державі.

2. Незважаючи на положення будь-якої іншої статті цієї Конвенції, резидент Договірної Держави, який внаслідок положень внутрішнього законодавства, що стосується стимулів до розміщення іноземних інвестицій, не підлягає оподаткуванню або підлягає оподаткуванню за зменшеними ставками доходів і доходів від приросту вартості майна в цій Договірній Державі, не буде одержувати вигоди від будь-якого зниження або звільнення від оподаткування, передбаченого в цій Конвенції.

Стаття 24 **Партнерство**

Якщо за будь-яким положенням цієї Конвенції партнерство або спільне підприємство має право, як резидент України, на звільнення від податків у Сполученому Королівстві на будь-який доход або доход від приросту вартості майна, це положення не буде розглядатись як таке, що обмежує право Сполученого Королівства оподатковувати будь-якого члена партнерства або спільного підприємства, який є резидентом Сполученого Королівства, за його часткою такого доходу або доходу від приросту вартості майна; але будь-який такий доход буде розглядатися для цілей статті 22 цієї Конвенції як доход із джерел в Україні.

Стаття 25

Недискримінація

1. Громадяни Договірних Держав не будуть підлягати в другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаною з ним вимогою, які є другими або більш обтяжливими, ніж оподаткування і пов'язана з ним вимога, яким піддаються або можуть піддаватися громадяни цієї другої Держави за тих же обставин.
2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть підлягати в кожній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаним з ним вимогами, іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язані з ним вимоги, яким громадяни Договірних Держав, що діють у подібних умовах, піддаються або можуть піддаватися.
3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність.
4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 5 або пункту 7 статті 11, пункту 4 або пункту 5 статті 12 цієї Конвенції, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства будуть підлягати вирахуванню на таких же умовах, на яких вони б сплачувались резиденту першої згаданої Держави.
5. Підприємства Договірної Держави, капітал яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або декількома резидентами другої Договірної Держави, не буде підлягати в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаній з ним вимозі, які є іншими або більш обтяжливими, ніж оподаткування і пов'язані з ним вимоги, під які підпадають або можуть підпадати інші подібні підприємства першої згаданої Держави.
6. Ніякі положення цієї статті не будуть мати тлумачення як зобов'язання будь-якої з Договірних Держав надавати особі, що не є резидентом цієї Держави, будь-які персональні звільнення, пільги і вирахування для податкових цілей, які надаються особам, що є резидентами.
7. Положення цієї статті будуть застосовуватися до податків, які розглядаються цією Конвенцією.

Стаття 26

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо резидент Договірної Держави вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до його оподаткування невідповідно до положень цієї Конвенції, він може незалежно від засобів захисту, передбачених національними законодавствами цих Держав, подати свій випадок для розгляду до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої він є.
2. Компетентний орган прагнутиме, якщо він буде вважати заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі дійти до задовільного рішення, розв'язати питання, за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою запобігання оподаткуванню, яке не відповідає Конвенції.
3. Компетентні органи Договірних Держав будуть прагнути вирішити за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні чи застосуванні Конвенції.
4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення угоди у розумінні попередніх пунктів.

Стаття 27

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, на які поширюється Конвенція в тій мірі, доки оподаткування не суперечить цій Конвенції, зокрема, щоб попереджувати шахрайство і полегшувати застосування встановлених законом положень проти легальних ухилень. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, буде розглядатися як конфіденційна і буде розкрита тільки особам або властям (включаючи суди і органи управління), зайнятим оцінкою або збиранням, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція. Такі особи або органи будуть використовувати інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях і юридичних рішеннях.

2. Ні в якому випадку положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що покладають на компетентні органи будь-якої з Договірних Держав зобов'язання:

(а) здійснювати адміністративні заходи, такі, що відрізняються від законів і адміністративної практики, яка має перевагу в будь-якій з Договірних Держав;

(b) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайного управління в будь-якій з Договірних Держав;

(c) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б громадським інтересам.

Стаття 28

Члени дипломатичних або постійних представництв і консульських постів

Ніякі положення цієї Конвенції не зачіпають будь-яких податкових привілеїв, наданих членам дипломатичних або постійних представництв, або консульських постів за загальними нормами міжнародного права або на підставі спеціальних угод.

Стаття 29

Набрання чинності

1. Кожна із Договірних Держав повідомить одна одну по дипломатичних каналах про завершення необхідної відповідно до внутрішнього законодавства процедури набрання чинності цієї Конвенції. Ця Конвенція вступає в дію у день останнього такого повідомлення, і її положення

набирають чинності:

(а) у Сполученому Королівстві:

(i) у відношенні податку на доходи і податку на приріст вартості майна для будь-якого податкового року, починаючи з або після 6 квітня календарного року, наступного за роком набрання Конвенцією чинності;

(ii) у відношенні корпоративного податку для будь-якого фінансового року, починаючи з або після 1 квітня календарного року, наступного за роком набрання Конвенцією чинності;

(b) в Україні:

(i) у відношенні податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шестидесятий або після шестидесяти днів, наступних за днем набрання Конвенцією чинності;

(ii) у відношенні податку на прибуток (доходи) підприємств для будь-якого оподатковуваного періоду, починаючи з або після 1 січня календарного року, наступного за роком набрання Конвенцією чинності;

(iii) у відношенні прибуткового податку з громадян України, іноземних громадян і осіб без громадянства для будь-яких платежів, зроблених на шестидесятий або після шестидесяти днів, наступних за днем набрання Конвенцією чинності.

2. Згідно з положеннями пункту 3 цієї статті, Угода між Урядом Сполученого Королівства Великобританії і Північної Ірландії і Урядом Союзу Радянських Соціалістичних Республік про усунення подвійного оподаткування авіатранспортних підприємств та їх працівників, що її було підписано в Лондоні 3 травня 1974 року (посилання на яку надалі будуть як на "Угоду 1974 року"), а також Конвенція між Урядом Сполученого Королівства Великобританії і Північної Ірландії і Урядом Союзу Радянських Соціалістичних Республік про усунення подвійного оподаткування щодо податків на доходи і приріст вартості майна, що її було підписано в Лондоні 31 липня 1985 року (посилання на яку надалі будуть як на "Конвенцію 1985 року") втратять чинність стосовно податків, до яких застосовується ця Конвенція, згідно з положеннями пункту 1 цієї статті.

3. У випадках, коли положення Угоди 1974 року або Конвенції 1985 року забезпечуватимуть більші податкові пільги, ніж ті, що надаються цією Конвенцією, будь-які згадані вище положення будуть продовжувати мати чинність:

(a) у Сполученому Королівстві, для будь-якого року обчислення податку, фінансового року або періоду оподаткування, і

(b) в Україні, для будь-якого оподатковуваного періоду,

що починається, в кожному з випадків, перед набранням чинності цієї Конвенції.

Стаття 30

Завершення чинності

Ця Конвенція буде залишатися чинною до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна із Договірних Держав може припинити дію Конвенції шляхом повідомлення по дипломатичних каналах про її припинення принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років після набрання Конвенцією чинності. В такому випадку чинність Конвенції буде припинена:

(a) у Сполученому Королівстві:

(i) у відношенні податку на доходи і податку на приріст вартості майна для будь-якого податкового року, починаючи з або після 6 квітня календарного року, наступного за роком подання повідомлення;

(ii) у відношенні корпоративного податку для будь-якого фінансового року, починаючи з або після 1 квітня календарного року, наступного за роком подання повідомлення;

(b) в Україні:

(i) у відношенні податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шестидесятий або після шестидесяти днів, наступних за днем подання повідомлення;

(ii) у відношенні податку на прибуток (доходи) підприємств для будь-якого оподаткованого періоду, починаючи з або після 1 січня календарного року, наступного за роком подання повідомлення;

(iii) у відношенні прибуткового податку з громадян України, іноземних громадян і осіб без громадянства для будь-яких платежів, зроблених на шестидесятий або після шестидесяти днів, наступних за днем подання повідомлення;

У засвідчення чого, нижчепідписані, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в двох примірниках, у Лондоні, 10 дня лютого 1993 року, англійською і українською мовами, обидва тексти мають однакову чинність.

**За Уряд
України**

**За Уряд
Сполученого Королівства
Великобританії і
Північної Ірландії**